

1. V lesích bílejších hor je kluků pár
Co se mnou dolů dřevo svážejí,
Každej z těch kluků ví, že mám lásku v údolí,
Že se každý podzim za ní navracím.
2. Teplo dívčích dlaní dopis ukrývá,
Když sem pošťák jednou za čas zavítá,
Z kapsy tahám fotku tvou, svou holku nevěrnou,
Zase dál jak ideál uctívám.
- R: Láska tvá je jak křídla tažnejch ptáků,
K slunci blíž stále chtěla jít.
Ale já ti jen nabíd vůni táboráku,
Hvězdnej krov a lůžko lásky z kopretin.
3. Zase klády dolů kopcem klouzají,
Tahle práce s sebou nese prokletí,
A jenom Pán Bůh ví, kdo tu život zatratí,
Kdo se zpátky do údolí nevrátí.
4. Tak kamarád tu zůstal pod kládou,
Já se slzama v očích nad ním stál
Ještě za ruku mě vzal a pak tiše zašeptal,
Jméno holky, co jí do údolí psal.
- R:
5. Každý večer píseň vlků slýchávám,
Proč je tolik teskná, sám sebe se ptám,
A když jdu potom spát, tak sen si nechám zdát,
Že tu v dlaních místo pušky holku mám.